

la portaren á Europa á tall de curiositat y fins considerantla com á planta perjudicial á la salut. Mes tart, y quan el nom de la patata era completament olvidat, l' importaren á Europa altra volta d' America, de las voras de Quito, Inglesos que per la Reyna Elisabet habian sigut enviats per estudiar noves plantas y terrenos. De modo que si realment dit tubercul fou importat á Espanya primerament que en cap altre Estat d' Europa, no va esser coneguda aquí la seva importancia, fins que Irlanda, Inglaterra, Alemania, Suisa, Fransa y altres païssos del Nort la tenian, de temps, cultivada en gran escala.

Per espay d' una pila d' anys, el cultiu de la patata, tingué un dessentrotllo migrat per rahó de ser considerada com á planta venenosa per perteneix á la familia de las *solaneas*. Contribuí en gran manera per medi d' escrits y trevalls acompanyats d' una ferma activitat, á fer desvaneix aquella preocupació, el francès Permantiér, logrant generalisar aquet gran cultiu, per tota la Fransa, mitjansant l' apoyo del govern d' aquella nació.

No fou ben coneguda la patata á Espanya, fins per la guerra de l' independencia que pels allavoras enemichs nostres, era usada com á aliment del home. Va tardar alguns anys á extendrers d' una manera decidida dit cultiu, degut á que havent sigut els francesos els que, durant la guerra, s' hi alimentavan, el patriotisme dels nostres passats, feya que tinguessin